

KONKRÉTNÍ MOŽNOSTI HODNOCENÍ A TOLERANCE DĚTÍ S SPU

CIZÍ JAZYK

- *dyslektické děti* – mají problémy se čtením textu a celkově s učením jazyka touto cestou (např. při čtení slovíček)
- *dysortografici a dysgrafii* vnášejí do písemného projevu vnášejí své specifické chyby
- [proto se doporučuje:](#)
 - vyzkoušet, zda nebude dítěti vyhovovat spíše „sluchová cesta“ – opět preferujeme ústní formu před písemnou a čtenou
 - používat co nejvíce názoru a co nejvíce konkretizovat
 - využívat učebnice a sešity s výkladem češtině
 - nenutit děti k doslovným překladům, spíše se soustředit na běžné fráze, slovní a větná spojení
 - nechat děti jazyk často a opakovaně poslouchat
 - zařazovat říkadla, jednoduché básničky, písničky,....
 - soustředit se na praktické použití jazyka
 - soustředit se též na reakce na pokyny a otázky v cizím jazyce
 - v písemném projevu tolerovat slova, která jsou napsaná alespoň foneticky správně, tolerovat i specifické chyby
 - brát v potaz i jiné znalosti dítěte než ryze jazykové – kultura, historie, přírodní zajímavosti těchto zemí,...
 - zaměřovat se na správnou výslovnost
 - používat doplňování vhodných slov do vět
 - opět poskytnout korekční pomůcky – obrázkové slovníky
 - využívat IVP
 - do hodnocení a klasifikace zahrnovat jen to nejzákladnější a to, co dítě zvládlo
 - do hodnocení zahrnovat i znalost písniček, básniček, popř. vypracování referátu
 - využívat plně možnosti průběžného i shrnujícího slovního hodnocení